METSÄTALOUS

UPM:n FSC-sertifioinnin ryhmä kasvaa

UPM:n yksityisille metsänomistajille suunnattu FSC-ryhmäsertifikaatti on ylittänyt 100 000 hehtaarin rajapyykin. FSC on ympäristöjärjestöjen kannattama metsäsertifikaatti.

UPM on tarjonnut FSC-sertifiointia metsänomistajille vuodesta 2012. Yhtiön mukaan FSC soveltuu parhaiten keskikokoisille ja sitä suuremmille metsätiloille.

"Yhä useampi metsänomistaja on kiinnostunut sertifioimaan metsänsä FSC:llä, sillä FSC-sertifioidulla puulla on hyvä kysyntä", UPM:n Puunhankinnan ja metsätalouden avainasiakaspäällikkö **Eija Kuusisto** toteaa.

UPM tarvitsee FSC-sertifioitua puuta tuotteisiinsa. Yhtiön mukaan FSC:n käyttö tukee liiketoimintaa tiukasti kilpailluilla lopputuotemarkkinoilla. Siksi yhtiö haluaa kasvattaa FSC-sertifioidun kuitupuun hankintaa erityisesti UPM:n tehtaiden lähiympäristössä.

Pääosa Suomen yksityismetsistä on sertifioitu metsänomistajavetoisella PEFC:llä.

Myös UPM:n koko metsäomaisuus PEFC-sertifioitiin vuonna 2000. FSC-sertifioituja UPM:n metsistä on noin puolet eli 400 000 hehtaaria.

JARMO PALOKALLIO

LYHYESTI

Kemijärven sellu-hanke etenee

Ylen mukaan Kemijärvelle kaavaillun biojalostamon perusselvitykset valmistuvat lokakuussa. Sen jälkeen käynnistyy yksityiskohtaisempi suunnittelu, minkä jälkeen rakentaminen voi alkaa vuonna 2019.

Hanketta vetävä **Heikki Nivala** perustelee uutta biojalostamoa Lapin puuston kovalla kasvulla. Jokin ratkaisu Lapin puun käytön lisäämiseksi on tehtävä.

Sahatavaran hinta laskussa

Sahatavaran hinnat ovat tänä vuonna laskeneet maailmalla. Siihen on syynä heikko kysyntä ja sahatavaran varastojen kasvu. Sahatavaran tuotanto on pysynyt melko korkealla, kun sitä vertaa kysynnän laskuun.

Koska tarjonta ei ole vähentynyt, hinnat ovat alkaneet joustaa.

Tämä on nähtävissä sekä Yhdysvalloissa, Euroopassa että Aasiassa, Wood Resourse Quartely kertoo.

Vesistönsuojelu tehostuu

Suomen metsäkeskuksen kehittämät virtausmallit auttavat vesistönsuojelua.

Uutta karttapalvelua voi käyttää esimerkiksi kunnostusojituksen tai maanmuokkauksen yhteydessä.

Palvelu perustuu paikkatietoon maaston muodoista. Se ei poista maastossa tapahtuvaa vesiensuojelun suunnittelua, mutta auttaa suuntaamaan sitä herkille alueille.

Myös vesiensuojelun mitoittaminen tarkentuu, kun veden virtauksesta ja valuma-alueen pinta-alasta on tarjolla tarkkaa tietoa.

Esimerkiksi vesistöihin jätettävän suojakaistan leveys on entistä helpompi määrittää.

Venäjän PEFC jäihin

Kansainvälisen PEFC:n Venäjälle myönnettyjen PEFC-metsäsertifikaattien hyväksyntä on keskeytetty toistaiseksi. Venäjältä tulevalla puutavaralla ei siis ole enää PEFC-statusta.

Metsänomistajavetoinen PEFC tiedottaa erikseen Venäjän järjestelmän mahdollisesta jatkohyväksynnästä.

Hevoskastanja kärsii taudista

Helsingissä kasvavista hevoskastanjoista on löydetty uusi kasvitautia aiheuttava bakteeri. Löydös on ensimmäinen Suomessa.

Bakteeri tarttuu ainoastaan hevoskastanjoihin.

Elintarviketurvallisuusvirasto selvittää tapoja bakteerin leviämisen estämiseksi. Sairaat puut tunnistaa punaruskeasta tai lähes mustasta vuodosta puun rungosta tai oksista.

Runkoon ja oksiin muodostuu laikkuja, joiden kohdalla kuoren alla puu on ruskeanoranssia.

Taudin edetessä latvus kellastuu ja puu voi kuolla.

METSÄNOMISTAJA -jättinumero 23.9.2015

Jättipainos yli 300 000 kpl

Aiheina mm.:
- Moottorisahakauppa
- Puukauppa
- Syksyn metsänhoitotyöt
- Kiinteistökauppa
- Metsästys

Teemanumeron painos on yli 300 000 kpl.
Tilaajien lisäksi sen saavat lähes kaikki suomalaiset metsänomistajat.

Hyödynnä suositun teeman huomioarvo ja ole mukana omalla ilmoituksellasi!

Soita heti 020 413 2321 ja varmista näkyvyytesi!

Aineistopäivä 17.9.2015
Aineistot sähköpostilla:
ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

www.maaseuduntulevaisuus.fi 336.000 lukijaa (KMT 2014)

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti

UPM irtisanoo Kainuussa metsäpalvelusopimuksia

Metsäyhtiö UPM on vähentänyt rajusti puunhankintaa Kainuussa. Metsänomistajan on vaikea löytää ostajaa ensiharvennusleimikolle.

UPM Metsä on lähettänyt kainuulaisille metsänomistajille kirjeitä, joissa yhtiö irtisanoo heidän kanssaan solmittuja metsäpalvelusopimuksia.

UPM:n puunhankinnasta vastaava johtaja **Sauli Brander** sanoo, ettei kirjeisiin liity dramatiikkaa.

Yhtiö ei enää jalosta puuta Pohjois-Suomessa, sillä UPM sulki Kajaanin paperitehtaansa vuonna 2008 ja myi Kajaanin sahan Pölkylle vuonna 2012.

Brander kertoo, ettei yhtiö ole tänä vuonna enää ostanut yksityisiltä metsänomistajilta pystykaupalla puuta Kainuusta, sillä puuta on saatu lähempää omia tehtaita.

"Puukauppa on käynyt hyvin ja tasaisesti. Jos saatavuus olisi huonompi, puuta haettaisiin kauempaa."

Pietarsaari pohjoisin tehdas

Pohjoisimmat UPM:n tuotantolaitokset ovat Pietarsaaren sellutehdas sekä Joensuun vaneritehdas.

Hän myöntää, että UPM on ollut aikoinaan merkittävä puunostaja Kainuussa ja kertoo ymmärtävänsä kainuulaisia metsänomistajia.

"UPM toimii kuitenkin omista lähtökohdistaan."

UPM on myös myynyt metsäomaisuuttaan Pohjois-Suomessa.

Kolmen viime vuoden aikana yhtiö on myynyt yksityishenkilöille ja sijoittajille 30 000 –50 000 hehtaaria vuodessa. Branderin mukaan useiden ostajien kanssa UPM on solminut pitkäaikaisen puukauppa- ja metsäpalvelusopimuksen.

Kainuussakin yhtiö ostaa vielä puuta sijoittajilta, joilla on tuhansia hehtaareita metsää hyvien yhteyksien päässä.

Puunkäyttöä on lisätty tai lisätään Pietarsaaressa, Kymissä ja Kaukaassa yhteensä 1,5 miljoonaa kuutiometriä, Brander lisää.

Talviharvennus ei käy kaupaksi

Kajaanissa asuva metsänomistaja **Juhani Rimpiläinen** sai UPM:n kirjeen viime perjantaina. UPM Metsä päättää hänen kanssaan solmitun metsäpalvelusopimuksen tämän vuoden lopussa.

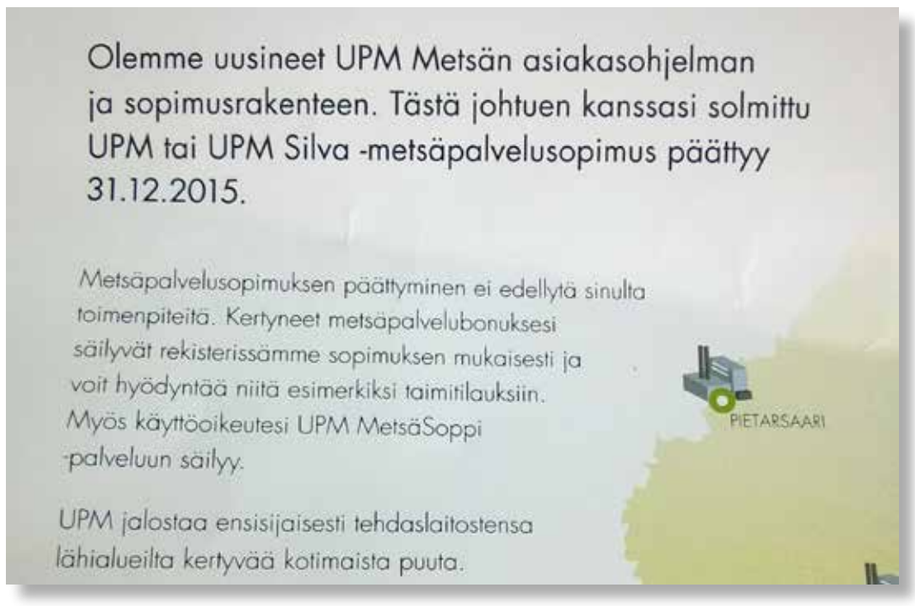

UPM on lähestynyt kainuulaisia metsänomistajia kirjeellä, joka kertoo, että yhtiö päättää metsäpalvelusopimuksen. Puuta hankitaan läheltä omia tehtaita.

Rimpiläinen on myynyt jo kolmen vuoden ajan ensiharvennusleimikkoa, josta irtoaisi puuta noin 500 kuutiometriä.

"Olen tarjonnut sitä useammalle ostajalle", hän kertoo.

Noin 15 hehtaarin leimikko vaatii talvikorjuun, mutta se on vain pari kilometriä maantiestä ja metsäautotie kulkee kuvion halki.

Ainuttakaan tarjousta hän ei ole saanut.

Käyttämättömiä mahdollisuuksia

MTK:n Kainuun kenttäpäällikkö **Heikki Rahko** moittii puun heikkoa kysyntää Kainuussa. Erityisesti talvileimikot käyvät huonosti kaupaksi.

"Vaikka teollisuus sanoo, että puukauppa käy hyvin, Kainuussa on käyttämättömiä mahdollisuuksia", Rahko toteaa.

Luonnonvarakeskuksen tilastojen mukaan viime vuoden aikana Kainuussa on ostettu yksityismetsistä 740 000 kuutiometriä puuta. Vuoden 2006 syyskuusta vuoden 2007 syyskuuhun kauppoja tehtiin 1 716 000 kuutiometrin edestä.

Vuosittainen puunkäyttö on vähentynyt Kainuussa siis lähes miljoona kuutiometriä.

Kaiken lisäksi suunniteltujen hakkuiden määrä on kasvussa. Vain osoite puuttuu.

Nykyinen hakkuusuunnite Kainuun yksityismetsissä on kaksi miljoonaa kuutiometriä vuodessa.

Oma sellutehdas toiveissa

Rahko toivoo hartaasti, että Äänekosken tehdashankkeen lisäksi toteutuisivat Kuopion ja Kemijärven suunnitelmat.

"Kaikkein paras olisi, jos uusi sellutehdas saataisiin Kainuuseen", hän pohtii.

Kainuun liitto on jo tehnyt esiselvityksen, jonka mukaan uudelle sellutehtaalle löytyisi maakunnasta riittävästi raaka-ainetta. Mahdollisia sijoituspaikkoja löytyy Kajaanista, Paltamosta ja Suomussalmelta.

SUVI NIEMI

Tilastot eivät kerro totuutta hirvituhojen määrästä

Vielä vuonna 2010 valtio korvasi hirvien aiheuttamia vahinkoja yli 10 000 hehtaarin alalla. Viime vuonna tuhohehtaareja kertyi korvattaviksi enää alle 1 300 hehtaaria.

Valitettavasti metsässä tuhomäärät eivät ole vähentyneet tällaista vauhtia, vaan korvattavat pinta-alat ja euromäärät ovat supistuneet murto-osaan aiemmasta.

Syynä on vuonna 2013 kiristynyt lainsäädäntö.

"Kaikkein paras indikaattori hirvituhojen todellisesta määrästä saadaan liikenneonnettomuustilastoista", sanoo metsänhoidon johtava asiantuntija **Markku Remes** Suomen metsäkeskuksesta.

Viime vuonna sattui 1 623 hirvikolaria Liikenneviraston mukaan. Määrä on ollut lievässä nousussa muttei lähelläkään 2000-luvun alun synkkiä lukuja. Tuolloin kolarimäärä huiteli 3 000:ssa.

Bumerangit yleistyneet

Metsäkeskuksen seuranta kertoo selvästi siitä, ettei korvauksia enää myönnetä sellaisista vahingoista, jotka ennen olisi hyväksytty.

"Vuonna 2013 arvioitujen tuhoalueiden pinta-ala kasvoi kolmanneksen joillakin alueilla, mutta maksettujen korvausten määrä putosi."

Bumerangeja tulee siis yhä useammalle metsänomistajalle, jonka mailla valtion karja on laiduntanut.

Remes uskoo todellistenkin tuhojen vähentyneen, sillä hirvikanta on saatu pidettyä tasaisena viimeksi kuluneina vuosina. Metsänomistajien kannalta ongelmallisimpia ovat talviaikojen tihentymät.

Kuusi tuo myös ongelmia

Osaksi tuhojen väheneminen johtuu siitä, että kuusta istutetaan valtavan paljon enemmän kuin aikaisemmin. Kuusi on turvallinen valinta, koska se ei maistu hirville.

Metsänomistajan kannalta kuusi ei kuitenkaan ole välttämättä hyvä valinta. Tästä Remes on huolissaan.

"Jo nyt näkyy merkkejä siitä, että sääolojen muutoksen myötä tuhot kuusikoissa lisääntyvät. Kun kuivahkoille kankaille, männyn tyypillisille kasvupaikoille, istutetaan kuusta, sieni- ja kaarnakuoriaistuhojen riski kasvaa. Kuuset heikkenevät kuivana aikana heinä–elokuussa ja altistuvat tuhoille."

Laikkumätästyksen ansiosta kuuset menestyvät ensimmäisinä vuosina mainiosti sellaisilla kasvupaikoilla, jotka ovat niille todellisuudessa aivan liian karuja.

"Vasta viiden vuoden kuluttua huomataan, että kasvu alkaa hyytyä."

MARTTI KAINULAINEN/LEHTIKUVA

Liikenteessä sattuneiden hirvionnettomuuksien määrä antaa viitteitä siitä, kuinka paljon hirvituhoja on metsissä. Vuoden 2011 jälkeen hirvionnettomuudet ovat lisääntyneet hieman.

Taimikko jää aukkoiseksi

Remes arvioi, että Itä-Suomessa keskimääräinen hirvituhojen korvaus on ollut 500 euroa hehtaarilta. Se on laiha lohtu siitä, että metsä jää aukkoiseksi.

"Täydennysviljely ei juuri koskaan ole järkevää, sillä täydennystaimet eivät ehdi taimikon kasvutahtiin. Jos taimia jää alle 600 runkoa hehtaarille, pitää miettiä, yrittääkö viljellä kokonaan uudestaan."

Tehokkain tapa ehkäistä hirvituhoja on riittävä metsästys.

"Metsänhoidon näkökulmasta hirvikanta on liian iso läntiseltä Uudeltamaalta Turkuun ulottuvalla alueella, Vaasan seudulla ja Pohjois- ja Etelä-Savon rajamailla", Remes luettelee.

Lisäksi Pohjois-Suomessa tulee tuhoja paljon, koska taimikot ovat mäntyvaltaisia.

Talviajan kanta 83 000

Nykyisillä lupamäärillä talviajan hirvikanta on noin 83 000 yksilöä.

"Se on vähän liian iso. 2,5 hirveä tuhannella hehtaarilla olisi Etelä- ja Keski-Suomessa sellainen määrä, jonka kanssa pystyttäisiin elämään."

Viime talvena Suomessa talvehti Luonnonvarakeskuksen tutkijoiden arvion mukaan Oulun ja Lapin läänissä keskimäärin 2,1 hirveä ja Etelä-Suomessa 3,4 hirveä tuhatta hehtaaria kohden.

Suomen Riistakeskuksen verkkosivuilla kerrotaan hirvikannan tavoitetiheydeksi maan eteläosassa 2–4 yksilöä ja Lapissa 0,5–3 hirveä tuhatta hehtaaria kohden.
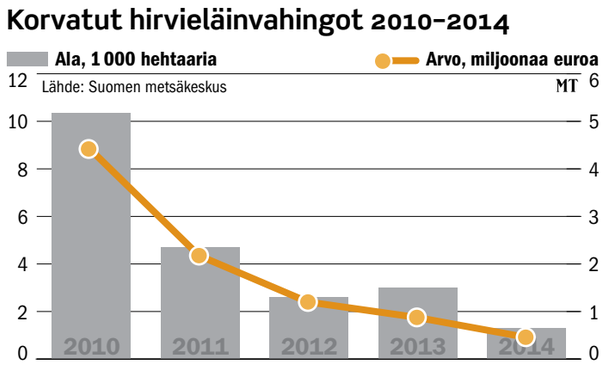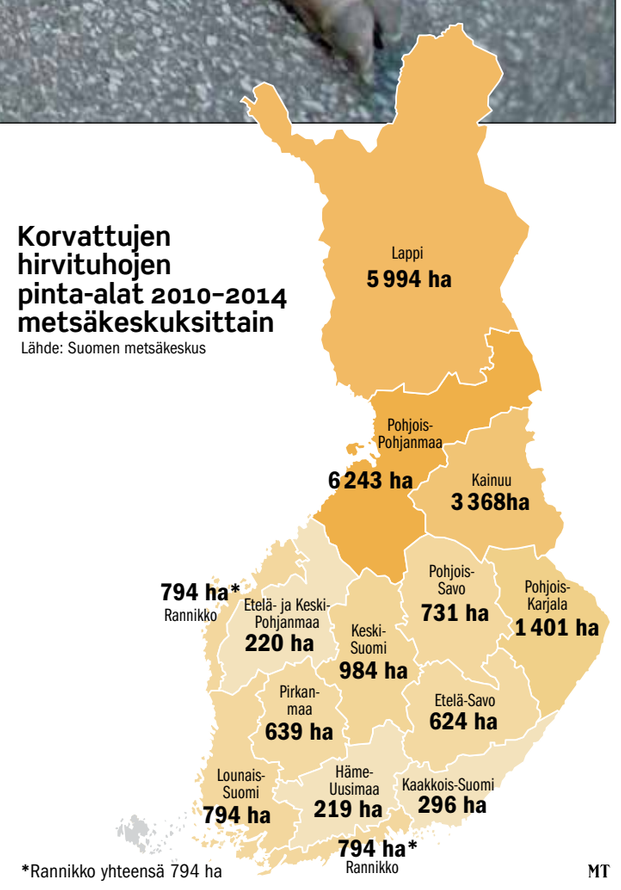
HANNA LENSU